

అచ్చాచ్చిన మంచం

కోటమర్రి చిన రఘువతిరావు

— 0 —

అచ్చొచ్చిన మంచం అంటారుంటే “అడేమిటోయి! అట్లా అంటావు. చాల్లో! నీ మాటలు నీవును, ఏ మాటలు వచ్చినా సోద్యంగానే చెబుతావు, సోద్యమా యని. నలులేని మంచాలు వుంటాయా యేమిటి? మా పుట్టింటి వారు ముప్పైయేళ్ల క్రింద నాకీమంచం సారి పెట్టారు. అప్పటినుంచీ దీన్ని పువ్వుల్లో పెట్టి బాగ్ర తగా వాడు కొంటున్నాము. ఇన్నాళ్లకీ కనక్కనక ఒక పిల్లను కని దానికి సారిగా మా పుట్టింటి వాళ్ళిచ్చిన మంచం అని మూడుమాట్లు విరిగిపోయినా బాగ్ర తగా బాగుచేయించి యిచ్చినందులకు రోజూ పువ్వుల్నే సాధించుకొని తిను చున్నావే? మా అమ్మ నాకీమంచం సారి యిస్తూ “అమ్మాయి! ఈ మంచం అచ్చొచ్చిన మంచం సుమా! ఇది మా మేనమామ మామగారి తోడ్కొడు స్వంతంగా చేయించినాడు. ఇందుమీద నేను పడ్డానుగుపురుగు పోసు కొన్నాను. కన్న వాళ్లంతా చల్లగా వున్నారు. నీవు కడ గొట్టు పిల్లవని నీకీమంచం సారి యిచ్చాను. నీవుకూడా దీన్ని వుపయోగించి నీకు గూతురు పుడితే యీ మంచమే సారిగా పెట్టమ్మా!” అని చెప్పి దీన్ని రెండెళ్లబండి గూడుమీద వేయించి కట్టించి బండివాడితో మంచం బాగ్ర అని మరీ మరీ చెప్పి, యింట్లోకి వెళ్ళి, పాలి కాపు చేత మేము వూరి పాలిమేర దగ్గరికి వెళ్లటప్పటికి మంచం బండి గూడుమీదనుంచి దింపడం మఱచిపోతారేమా బాగ్ర తని వర్రమానం చేయించింది. అప్పటినుంచీ దీన్ని కంట్లో బెట్టుకొని వాడుకొనినాము. అంత అచ్చొచ్చిన

మంచం అని నాకూతురికి సారి పెట్టి మీయింటికి పంపినీ దీనికి నలులున్నాయని తోసివేస్తావా! పోనీ! నలులే వున్నాయనుకో వయ్యా! అవేమి తేళ్లా! సాములా! బాధ పెడతాయేమో అనడాని కి. నిద్రపట్టని వాళ్లకి మంచం నిండా దోమలు వున్నాయనడం మామూలైపోయింది. నా పిల్లల పుగాని నాకుగాని మా అమ్మకు

గాని మా ముసలమ్మకుగాని పుట్టని నలులు నీ కోసం మూటలు ముల్లెలు కట్టుకొని కాపురం వుండడానికి వచ్చాయా యేమిటి యీ మంచంలోకి. ఇది యెంత మంచి మంచమో నీకేమి తెలియును. ఊరికే మంచి మంచం కాదనడం మాత్రం చేతనాను.

మా యింటిప్రక్క కాపురం వున్నారే సూరమ్మ గారు అవిడి కో అమ్మాయి వుంది. ఆ అమ్మాయికి పడమాడో యేట వివాహమైంది. ఆరముగిన పండుగదా, త్వరలో కాపరానికి రాకపోతుందా అని వేయిరూపాయి లిచ్చి అత్తగారికి, ఆ పిల్లని పెళ్ళి చేసుకొన్నా డొక ముసలాయిస! కాని ఆ పిల్ల అనుకొన్నట్టుగా మరుచటి నెలలోనే కాపరానికి వెళ్లలేను. మాచక్కమ్మను కొనుక్కొన్నానని ముగడేడ్చాడు. మాయింట ఫదోయేట సమరాడడం అనుమాయితి; ఇంకా యీ పీనుగకు అల్లాటిది యేమీ లేదు. అని తల్లినిత్యము తిటి పోస్తుండేది. నన్నేం చేయ పున్నార పిన్ని గారు అని ఆ అమ్మాయి రోజూ వన యింటికి వచ్చి విచారించేది సాపం—ఆ మొగ్గడు రండు మాడెళ్లు చూచి తిరిగి వివాహం చేసుకోవాలని ప్రయ త్నం చేస్తూన్నట్టు నాకుకొంచెం చూచాయగా తెలిసింది. ఈ ముక్క సూరమ్మగారితో చెప్పి ‘కానీ చూదా! పిన్ని! మాకు అచ్చొచ్చిన మంచం వుంది. అందు మీద పక్కవేసి యివాళ రాత్రి మీ ఆమ్మాయిని పడుకో చును’ అని మంచం యిచ్చాను. మరునాడు మాకు డోలు సన్నాయి మేళంతో మేళకువ వచ్చింది. ఆ సాయంకా లమే వాళ్ళింట్లో అట్ల పంకి వెళ్లం. వాళ్ల పడహా రేళ్ల పిల్లా సమరాడి వూరుకుంది. అప్పుడు సూరమ్మ పిన్ని వచ్చి ఆ మంచాన్ని పొగిడిన పొగడం యింతా అంతా కాదు. సూరమ్మ పిన్ని అల్లడు వచ్చి నాకు చీర

రవికల గుడ్డ యిచ్చి మరీ గర్భాధానపు పీట లెక్కాడు.

చూచావా! అంత మంచి మంచాన్ని నీవు నిరాకరించడం యేమీ బాగాలేదు. దానెత్తు బంగారం యిచ్చినా గాని అల్లాంటి మంచం దొరకదు.

ఎల్లప్పుడూ రెండో అమ్మాయి కౌపురానికి వెళ్ళి యిరవైయేళ్లంది. ఆ అమ్మాయి కడుపున ఒక్క కాయ కసరూకూడా కలగలేదు. సాపం మొగుడు పెళ్లాంకూడా సంతానంకోసం మంచం పట్టారు. ఆశ్వద్ధ ప్రదక్షణాలు, సప్తసాగర యాత్రలు, సత్యనారాయణ వ్రతాలు, ఒక లక్ష చేశారు. ఏమీ ప్రయోజనం లేకపోయింది. సోదల క్రిందా, సాముద్రకొల క్రిందా, జ్యోతిషాలక్రింద, తా యెత్తులక్రింద యంతా అంతా డబ్బు ఖర్చుగాదు. ఒక నాడు వోలిచీర గట్టించి వారి గదిలో అచ్చచ్చిన మంచం అని యీ మంచమే వేశాం. తొమ్మిది నెల్ల నిండకుండానే దుంపలాంటి కుతాడు పుట్టాడు. ఆ అబ్బాయి పుట్టిన మర్నాడే వేయిన్నూట పదహారు కట్నం యిచ్చి పిల్ల నిస్తామని ఒకరు నిశ్చయం చేసుకొని వెళ్ళినారు.

అలాగే నీకడుపునకూడా ఓకాయా కసరూ ఏదైనా పుడితే చూచి ఆనందించుతామని మొహం అంతా కళ్లు చేసుకొని చూస్తూ వుంటే ఏమీలేదుసరే కదా! మంచాన్ని నల్లులున్నాయో యని తెలవారు ఒక్కటే సా దింపా! లేని నల్లులు నీవు రమ్మంటే వస్తాయా! ఉన్న నల్లులు పొమ్మంటే పోతాయా! అల్లాంటి దానికోసం పదిసారు అనుకోవడం ఏమీ ప్రయోజనము. నల్లులే వున్నాయనుకో. వుంటే యేమి! హానియా! అపకీర్తియా! వాటి మానాన్ని అవి వుంటాయి. నీ పుట్టుకు నీ వుంటావు. నీకు వానికి సంబంధమేమిటి! జేగంటలాగ దీపం చేత్తో పుచ్చుకొని బలాలు బాకులాగ చీపురుపులలు చేత్తో పుచ్చుకొని నల్లుల్ని వేటాడానికి బయల్దేరావు, ఆరరాత్రివేళ. పిల్లలేని తల్లి నల్లులేని మంచం యింట్లో వుండగూడదని మా తాత చెబుతూ వుండేవాడు. నల్లులుండడం సహజంగానే వుంది గాని నీవనడం సహజంగా లేదు. నల్లులు మంచాల కుంటాయిగాని మ్రాకులు కుంటాయా యేమిటి! ఇంకోటి కూడాను. మనం నల్లులకోసం మంచం వుంచుకొన్నామా యేమిటి, మంచం వుంచుకొన్నాము కౌబట్టి నల్లు లొచ్చాయిగాని. ఇంతకీ మనకి మంచం ప్రధా

నమా! నల్లులు ప్రధానమా! అందులో అచ్చచ్చిన మంచం—మా మంచం సంగతీ సందర్భం నీకేమి తెలుసును మీ మామగారి సబంధం రాకమునుపు ఒకరు మాయింటికి నన్నడగ వచ్చారు. లక్షాధికార్లు. ఎన్నో యొకరాల పొలం వుండంట. మా సాంప్రదాయం చాలా మంచిదని విన్నారట—అంచేత నన్నడగొచ్చారు. ఆ నాటికే మానాన్న యింట్లో డబ్బుంతా ఖర్చు పెట్టేశాడు. ఎల్లాగరా భగవంతుడా అని అనుకొంటూంటే యింతట్లో పెళ్ళివారు రావడం తటసింది. మానాన్న దగ్గర బియ్యం కొనడానికైనా డబ్బు లేక మా అమ్మని రహస్యంగా పిలిచి “ఇంతమంది బంధువులు వచ్చారు. డబ్బు లేదు బియ్యం కొనడానికి—ఏం చేయమన్నావు” అని అడిగాడు. మా అమ్మ మనస్సు కరిగిపోయి మీరు వెలుపలకు వెళ్లండి. నేను లెక్క తెచ్చి యిస్తానని చెప్పి గదిలోపల గొళ్ళోము పెట్టుకొని కొంతసేపటికి రెండు వరహాలు తెచ్చి యిచ్చింది. ఈ కిటుకు కనిపెట్టాలని మానాన్న తలుపు సందుల్లోంచి చూచాడు. భోజనం అయినాక మంచం నులక బాగు చెయ్యాలని పట్టు పట్టుకొని మా అమ్మ దగ్గరనుంచి తలుపు తాళాలు లాక్కొని యీ మంచం బయట పడేసి నులక విప్పడం ప్రారంభించాడు. అప్పుడు మా అమ్మ చూచి సహించలేక నూతిలో పడింది. మానాన్న నులక విప్పడం మానేసి తక్షణం నూతిలోకి దిగి యింకెప్పుడు నులక మంచం ముట్టుకోనని ప్రమాణం చేసి ఆమెను బయటకు తీశాడు. అప్పటినుంచి మా అమ్మ యీ మంచం నులక సందుల్లో డబ్బు దాచుకోవడం మానేసింది. కాని యెవరు ఆ మంచంకూడా ముట్టుకోవడం మానేసినారు. మానాన్న బ్రతికి వున్నంత కాలం తన మాట నిలబెట్టుకొన్నాడని మా అమ్మ యెంతో సంతోషించేది. ఒక భోజనం చేయడానికి వెళ్ళేటప్పుడు తప్ప యింకెప్పుడూ మా అమ్మ యీ మంచం మీదనుంచి లేవనే లేదు. రోజల్లా అందుమీదే కాలక్షేపం చేసేది.

మా పినతండ్రి కోమారు జ్వరం వచ్చింది. అంతా బ్రతకడన్నారు. ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలు మాతులు ముక్కులు విరిచారు. అమావాస్య దాటాలని ధనిస్తా పంచకాలు దాటాలని రోజులు లెక్కపెట్టడం ప్రారంభించారు. వైద్యుడుకూడా గడ్డు ఖాయిలా అన్నాడు. కాని ప్రాణభయం రాదన్నాడు. ఇంతట్లో మా పురో

హితుడు వచ్చి రోగి మంచం మార్చవలసిందన్నాడు. పోసి యని మాయమ్మ దయతలచి యీ మంచం వేసింది. ఈ మంచం మార్చినాడే మా పినతండ్రి పథ్యం వుచ్చుకొన్నాడు. మళ్ళీ నాటికే నేటికీ ఆయన జీలున చీదలేదు. దాంతోటి యీ మంచం అంటే మా యింటికిపాదికి విశ్వాసం కుదిరింది. కల్పతరువనీ, కామధేనువనీ, చింతామణి యని యేమేమో యని మా అమ్మ యీ మంచాన్ని పొగుడుతూ వుండేది.

కొన్నాళ్ళకి మా అమ్మకి జబ్బు చేసిందని మా పాలికాపు యెవళ్లో చెప్పకొంటూంటే విన్నాడట. వచ్చి నాతో చెప్పాడు. దాంతోటి నాకు నవనాళ్ళూ తెగి పోయాయి. పెద్దకాలం వచ్చిన మనిషి బ్రతుకుతుండా అనుకొన్నాను. ఇంతట్లో యీ మంచం సంగతి నాపకం వచ్చి మా పాలికాపుచేత యీ మంచం పంపి మరునాడు నేను వెళ్లాను. మాయమ్మ యీ మంచం చూచి జబ్బు తగ్గినట్టుగానే భావించి సంతోషించింది. రెండు నెలలు ఆవిడ జబ్బుతో తీసుకొంది. ఎప్పుడూ వున్న జిజ్ఞేయని నేను పొరుగుంటికి వెళ్లి వచ్చేటప్పటికి మా యింట్లో వాళ్ళంతా గొలుమన్నారు. అజేమిటో యని లోపలికి వెళ్ళి చూచేటప్పటికి మాయమ్మ తాటాకుల చాపమీద చచ్చి పోయి వుంది.

“అచ్చొచ్చిన మంచంమీదమంచి దింపెయ్యడంచేత చచ్చిపోయింది. లేకపోతే బ్రతుకునేమో. ఆ మంచంమీద వున్నంతకాలం హరి బ్రహ్మచులైనా చచ్చిపోరు” అని మాయింటి ప్రక్క వున్న తిరువేంగళాచార్యుగారి పెళ్ళాం అంది. ఆవిడ చనిపోయిన పన్నెండ్లోనాడే

నా మంచం నేను తెచ్చుకొన్నాను. అప్పటినుంచీ దీన్ని మరీ జాగ్రత్తగా వాడుతున్నాను. అలాంటి మంచం. ఆ

మంచానికి నల్లులున్నాయనడం యేమీ బాగాలేదు. మా వీధి వెనకాల యింట్లో వున్న బి.యే. కుత్బాళ్ళు పరీక్షల్లో చదువుకోడానికి యీ మంచం పని గట్టుకొని అడిగి పట్టుకొని వెడతారు. ఎందుకు పట్టుకొని వెడుతాన్నారా యని సందేహం వచ్చింది. దీనిమీద పడుకొని చదివితే పరీక్ష ప్యాసు అవుతుండా యని అడిగాను. ఈ మంచంమీద పడుకొని చదివితే తెల్వవారు నిద్రపోకుండా చదువుకోవచ్చునని వాళ్ళు చెప్పారు. అందుచేతనే వాళ్ళు తెల్లవారు చదువుకొని పరీక్షలు ప్యాసు అవుతున్నారు. చూశావా! ఇది యెంత మంచి మంచమో! నీకేమి తెలియును.

మా ముసలమ్మ ఒకమాటు పొన్నాడ తీగ్గాని కెడితే ఒక్కమాటుగా అయిదు దెయ్యాలు పట్టుకొన్నాయి. ఈవిడ గావు కేకలకి తీర్థప్రజ యావన్నుండి వికావికలై పారిపోయినారు. మరీ రెండు రోజులకి కొంతమంది కవులు ఆవిడని చేతులు కాళ్ళు కట్టేసి యింటికి తీసుకొని వచ్చారు. పిచ్చి యని కొందరు, హిసీరియా అని కొందరు. దెయ్యాలే యని కొందరు తలకొమాటగా చెప్పారు. అప్పుడో గొప్ప శాస్త్రవేత్తని రప్పించి మంత్రజపం చేయిస్తావుండగా ఒక రోజున ఆయనకి యీ మంచంమీద ప్రక్క వేయవలసివచ్చి వేశాం. అనాటి రాత్రే ఆయనకి ముక్కోటి దేవతలు ప్రత్యక్షమై “మహానుభావా! అయిదు దెయ్యాలిని వదల్చడానికి మీ బోంట్లంత ఘోర తపస్సు చేయాలా! మీరు పండుకొన్న మంచం మీద ఆవిడకి అయిదు రాత్రుళ్ళు ప్రక్కవేసి కదలకుండా ఆవిడని కట్టెయ్యండి. ఆవిడకి ఆ బాధ వదలకపోతే మేం ముక్కోటి దేవతలం మీ పాదాక్రాంతుల మవు” తామని ప్రమాణంచేసి చెప్పారట. ఆ శాస్త్రవేత్త తన స్వప్నగత వృత్తాంతం అంతా చెప్పి అలాగే అయిదు రోజులు చేయించాడు. అంతే, మళ్ళీ దెయ్యంలేదు గియ్యంలేదు. ఈ మంచం చూపించామంటే “బాబోయి దెయ్యం పట్టలేదండోయి” అని కేకవేసి జాగ్రత్తగా వుండేది. ఆ మంచం దెయ్యాలకి చీజాక్షరం అయిపోయింది.

అలాంటి మంచి మంచాన్ని నీవు త్రోసి పారవేయడం యేమీ బాగాలేదు. మాయమ్మ వున్నంత కాలం నిత్యం తులశమ్మకోటికి ప్రదక్షణం మానేసి యీమంచానికే చేసేది. మేమంతా అలా పూజచేసే మంచాన్ని

నీవు నిరాకరించడం యేమీ బాగాలేదు. పడితే దేవ తార్కన పెట్టెలో పెట్టుకోవలసిన మంచానిని నిందిస్తే మాకు చాలా కష్టంగా వుంటుంది. అది యెంత మంచి మంచమో నీ వూరికే నలు లున్నాయంటావుగాని. ఆ మాట కొస్తే ఆ మంచాన్ని వున్న నలుల విత్తనంగా చాలా మంచిదని మీ తాతగారే స్వయంగా దాఖలామాచి చెప్పారు. అదేమిటో తెలిసిందా!

మీ తాతగారికి ఓ మాటు గడంమీద పేనుకొరకడం ప్రారంభించింది. అది చూచి వూళ్లో వాళ్లు 'పేడిమూతి తాత'యని ఆక్షేపించడం ప్రారంభించించారట. మాయమ్మమ్మ మంగలాడికి డబ్బు ఖర్చే తగ్గిందని సంతోషించింది. కాని మంగలాడికి మటుకు తనకు వచ్చే నెలకు రెండణాల సొమ్ము పోగొట్టుకోవడం యెందుకని మాతాతని బిలచి ఆ పేను కొరికినవోట నలి రక్తం రాయమని సలహా యిచ్చాడు. అది విని మా తాత "అమ్మాయీ!" నాకో నలి కొవాలని ఆడిగేటప్పటికి యీ మంచం నలే తీసి ఒకటి యిచ్చింది. మా తాత ఆ మంగలి వైద్యం చేశాడు. అంతే. మరుచటి వారంలో మా తాత గడం చేయడానికి ఆ మంగలే పావలా డబ్బులు వుచ్చుకొన్నాడు. అది చూచి మా తాత మంచం నలుల్ని స్వయంగా పొగిడి "నల్లి కోరూపాయి యిచ్చినా యెవర్ని వీనిని చంపనీయకు. ఈనలుల విత్తనం యెక్కడివోగాని మహా మంచిదిలాగ కనబడుతోంది. ఆ మంచంమీద పడుకొన్నా అవి బాధ పెట్టుచున్నట్టు కనబట్టలేదు. అంచేత యిది తెల్లవాళ్ల దేశంలోంచి దిగుమతి అయినాయేమో? నొప్పి పెట్టకుండా నెత్తురు వీల్చేళ్లకి వుంది వీటి క్షూడా! వీనిని జాగ్రత్త పెడుతూండండి" అని చెప్పాడు.

అల్లాంటి పెద్దలందరిచేత వొప్పవొందిన యీ మంచం నీకు యిన్నాళ్లకి నులక్కుక్కి అయిందా! మా నాన్నో, తాతో, వుంటే యీపాటి కీమంచానికి ఓ దేవాలయం కట్టించి అందులో యీ మంచమేళ్ళరుడుని ప్రతిష్ఠాపన చేసి వుండులే! అల్లాంటి మంచాన్ని వైధవ మంచం అని తిడతావా? చాలు చాలు!!

నీవు మంచాన్ని తిట్టడంకంటే నిద్రపోవడం నేర్చుకొంటే బాగుంటుంది. నిద్ర పట్టకపోవడం నీ కళ్లలో వుందిగాని యీ మంచం గళ్లలోలేదు. నిద్ర పట్టకపోవ

డం తిట్టేవాళ్ల నోళ్లలో వుందిగాని యీ మంచం కోళ్లలోలేదు. కాబట్టి కళ్ల మూసుకొని పడుకో! ఇవాళ్ల కాకపోతే రేపేనా నిద్రపడుతుంది. రాత్రి పట్టకపోతే పగలు పడుకో! ఈమంచంమీద వున్న మమకారం కొద్ది చెప్పానుగాని లేకపోతే నేను మాట్లాడేదాన్ని కాను. నీకెప్పుడైతే నీ విను; లేకపోతే హాయిగా పడుకో వీడకలలు రాకుండా వుంటాయి. నేనేమీ అతి సంభాషణ చేసేదాన్ని గాను తెలిసిందా!

జనజీవ

వైత్యాన్ని, అడ్లగాన్ని నీవారింనును.
 నీనా 2 అణాలు. పెద్ద నీనా 12 అణాలు.

అమృతమలకతెలము

మండు వేసగిలో అత్యంతోపకారి.
 2½ అణాలు. 6 ఔన్నులు 12 అణాలు.

యూటినాల్

ఎటువంటి గర్భిణి స్త్రీలకైనా యిది మంచి టూనిక్.
 సోల్ ఏజంట్లు: నంజంగూడ్ సర్వైద్యశాల
 యూనైటెడ్ కన్వెన్స్, 54, బందరు వీధి, మద్రాసు.